

Tüm Duaları Sıralarken

– GülsenTunçka · 21 Ocak 2018

Zaman tünelinden bir geçiş ki
düşman başına dahi diyesim gelmiyor!

İnsanoğlunun ne alıp veremediği var
anlamış da değilim
savaş denilen ucubenin!

Dam üzerinde dam bırakmadığını
bitki, hayvan
tüm canlı varlıkları yok ettiğini
bildiğimiz halde
nedir bu güç savaşı denilen
densiz, acımtırak güç?

Bin bir başlı ejderhanın
hangi başını yok etmeye kalksak
biri diğerinden kıvrılmış engerek
fitne tohumuyla zehrini saçarak
sisinden bozarmış, sarı yapraklı hüzün!

İnkara ne mahal ki?
atılır birbirlerinin üzerine suçlar
işin yoksa, çık bakalım işin içinden!

Oysa;
yaşanacak tek gezegenimiz dünya
duman soluyor savaşın
sessiz kalınan çılgılığında
hangi gözle bakıyorsan
'o gözle görürsün' derdi annem!

'Görüyorum'
tırsak barış güvercinlerini
yanan ağaçları, çitirtisiyle
o kaçışan kuşları, envai hayvanları

dengelerin bozulduđu
deprem, sel felaketlerini
masumun haklı iniltisini
dünyanın sessiz, ama kem bakışını!

Bir afeti devran sansa da
gücünün yettiđine inanan
o çanak tutan, kuru sıkı güçler
dođal afetlere sanmasınlar ki hiç gebe
gününe yakın!

Yine, yeni, yeniden mi
zaman tünelin kahrolası didikleşmesi
sızım, sızım sızısıyla
can evim bitap, üşüyorken zemheri
uyanır aniden
gönül gözüm, damlasında sıcacık
kıblegahında ellerim açık
dilime pelesenk olan, tüm duaları sıralarken!